

Arrest

nr. 202 953 van 25 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 25 april 2017 België is binnengekomen, diende op 3 mei 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 oktober 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/05/2017
Overdracht CGVS: 17/05/2017*

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 17 augustus 2017 van 9u13 tot 13u16, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana loco meester Chatchatrian, was van 9u28 tot 13u16 aanwezig bij het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Darod (> Dhulbahante). U bent geboren in 1967 in Elguduud, waar u uw hele leven woonde. U was huisvrouw en zorgde voor de dieren. U huwde op 25-jarige leeftijd met uw eerste echtgenoot.

In 2015 komt Al Shabaab naar uw echtgenoot. Zij vragen dat uw dochter N. uitgehuwelijkt wordt aan een van hun leden. Uw echtgenoot kan niet weigeren en vertelt dit aan jullie dochter. N. vlucht en twee dagen later komen de mannen van Al Shabaab terug naar de gezinswoning. Aangezien N. er niet is, wordt uw echtgenoot gedood en wordt u geslagen.

De broer van uw echtgenoot helpt u met de dieren en de kinderen. Eind 2015 vraagt hij u ten huwelijk. Jullie worden getrouwd door een sheikh in aanwezigheid van twee getuigen. Vier maanden na jullie huwelijk komen enkele mannen van Al Shabaab naar jullie woning. Zij nemen u en uw echtgenoot mee naar hun basis. U wordt vastgebonden aan een boom. De volgende dag worden jullie beschuldigd op niet-legale wijze gehuwd te zijn. De sheikh die jullie huwelijk ingezegend heeft, ontkent dat hij jullie getrouwd heeft. Uw echtgenoot wordt veroordeeld tot 100 zweepslagen. Aangezien u al eerder gehuwd was, wordt u veroordeeld tot steniging. De dag van de executie wordt u door twee gewapende mannen meegenomen. Wanneer er schoten weerklinken, lopen beide bewakers in de richting van waar de schoten afkomstig zijn. U vlucht uit het kamp en gaat naar uw nicht in El Adde. Haar echtgenoot is chauffeur en brengt u naar Doolow. U blijft twee nachten in Doolow, waarna u de grens oversteekt naar Ethiopië.

In het kader van uw asielaanvraag legt u een medisch attest neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud, in het district El Adde, in de regio Gedo, afkomstig te zijn.

Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat het dorp Elguduud – ook gekend als Elgadud of Ceel Gaduud – door Keniaanse straaljagers aangevallen werd in het begin van het jaar 2016 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt niet dat u hier enige kennis over heeft. Uit uw verklaringen blijkt echter wel dat u weet dat in 2016 het Keniaanse leger in El Adde aangevallen werd door Al Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 13), wat de aanleiding was tot de luchtaanvallen die door het Keniaanse leger uitgevoerd werden. Aangezien u verklaart dat er bombardementen geweest zijn nadat El Adde door Al Shabaab ingenomen werd, gevraagd waar deze bombardementen gebeurden, verklaart u dat de bombardementen gebeurden in El Adde en omgeving. Gevraagd waar het bombardement het dichtste bij jullie plaats had, verklaart u dat het dichtste bombardement in El Adde was. Gevraagd wanneer ze dat gedaan hebben, verklaart u dat het vorig jaar (in 2016) was en ook 6 jaar geleden. Gevraagd hoe ver El Adde is van uw woning, verklaart u het niet te kunnen inschatten, maar verklaart u te wonen tussen het zuiden en het oosten van Elguduud en dat El Adde ver van u is. Gevraagd of Elguduud dichtbij is, antwoordt u bevestigend. Op het einde van het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud afkomstig te zijn, o.m. omdat u niets wist over de aanval op uw dorp, verklaart u zich geen conflict meer te herinneren dat in Elguduud zelf plaats had (gehoorverslag CGVS, p. 25). Het verwondert echter dat u niet meer zou weten dat in 2013 een gevecht plaats had tussen Al Shabaab en het Somalische en Keniaanse leger in Elguduud (informatie in uw administratieve dossier). Het verwondert eveneens dat u, wanneer gevraagd wanneer Al Shabaab de controle greep over Elguduud, dat u verklaart dat ze voor 2016 de macht niet gegrepen hebben (gehoorverslag CGVS, p. 15), terwijl uit deze zelfde informatie blijkt dat Al Shabaab reeds in 2013 een basis had in Elguduud.

U kan eveneens het verschil tussen de stammen die behoren tot de 'guri' (oorspronkelijke bewoners) en de 'galti' (nieuwe bewoners) niet duiden (gehoorverslag CGVS, p. 8). Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS hebben er in Gedo clanconflicten plaats tussen de verschillende substammen van de Marehan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). De Marehan-clan is verdeeld tussen de oorspronkelijke bewoners van de regio Gedo ('guri') en inwijkelingen ('galti'). U verklaart dat uw moeder behoort tot de Marehan-clan (gehoorverslag CGVS, p. 5), dat uw echtgenoot behoort tot deze zelfde clan (gehoorverslag CGVS, p. 6) en dat er meerdere subclans van Marehan in Elguduud wonen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of er een manier is om de subclans van Marehan in groepen te verdelen, vraagt u zich eerst af of het een verdeling is die ze zelf maken. De interviewer stelt dat het een verdeling is die ze zelf maken of die door u gemaakt wordt, waarop u verklaart dat er geen manier is om ze te verdelen en dat ze van dezelfde regio zijn, dezelfde cultuur hebben en op dezelfde plaats wonen en van dezelfde clan zijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er sinds de jaren 1990 met tussenpozen conflicten plaats hebben tussen de 'guri' en 'galti'-clans doorheen de hele provincie Gedo (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd naar clanconflicten in de regio, verklaart u dat het uitzonderlijk is dat Somalische clans samenwonen zonder conflict (gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer er een conflict was, verklaart u dat er een conflict was tussen Digil en Marehan 11 of 12 jaar geleden, maar dat het niet in uw dorp gebeurde. Gevraagd waar het dan wel was, verklaart u dat het conflict plaats had in de buurt van El Waq en Garsaal. Gevraagd of dat ver is van Elguduud, verklaart u er nooit geweest te zijn en dat, hoewel het deel uitmaakt van uw provincie, dat het toch ver van u is. Gevraagd of er clanconflicten waren binnen het gebied van El Adde, verklaart u het zich momenteel niet meer te herinneren of er clanconflicten plaats hadden in El Adde of in de omgeving. U verklaart verder dat er wel interne conflicten waren tussen de Marehan, maar dat het niet in El Adde of Elguduud gebeurde. Gevraagd waar deze conflicten dan wel plaats hadden, verklaart u dat dit was in Beled Hawo, Buur Dhuubo en Garbaahaarey (gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd wanneer deze conflicten gebeurden, schat u dat dit 18 of 19 jaar geleden was. Echter, indien u effectief uit Elguduud in Gedo afkomstig was, had u geweten dat o.m. in El Waq en Beled Hawo sinds 2011 conflicten plaats hadden binnen de Marehan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Op het einde van het gehoor u geconfronteerd met het gegeven dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft dat u uit Elguduud afkomstig bent, o.m. omdat u het onderscheid tussen de verschillende subclans van Marehan niet kan maken, verklaart u dat er zowel clans van de 'guri' als 'galti' in uw dorp wonen (gehoorverslag CGVS, p. 25). Aangezien er clans van beide groepen in uw dorp woonachtig zijn, had u dit onderscheid kunnen maken wanneer u dit gevraagd werd en had u hier naar verwezen wanneer gevraagd werd naar clanconflicten in uw regio. Het is opmerkelijk dat u zich plots wel dingen blijkt te herinneren, voornamelijk dat meteen na de pauze. Onmiddellijk na de pauze neemt u het woord en stelt u dat u enkele zaken wil corrigeren (gehoorverslag CGVS, p.16). Het is opmerkelijk dat u na de pauze plots wel duidelijkheid kan verschaffen over subclans en aan het einde van het gehoor plots wel specifieke onderverdelingen weet toe te lichten, waarnaar ook al voor de pauze werd gepeild.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnen.

U verklaart voor het CGVS met uw eerste echtgenoot gehuwd te zijn in El Adde (gehoorverslag CGVS, p. 11). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat jullie in Elguduud gehuwd zijn (verklaring DVZ, p. 6).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Adde gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gedo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 25). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde slagen te hebben gekregen en dat u verbrand werd door Al Shabaab. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.

Daarenboven verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS dat u geheugenproblemen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3 + p. 26). U staakt dit echter niet met een medisch of een psychologisch attest. U verklaart zelfs niet in begeleiding te zijn omwille van uw geheugenproblemen, hoewel u een dokter gevraagd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 26). Er wordt opgemerkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoekster toe als volgt:

“II.1.4. Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit El Geduud en baseert haar motivering op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij over een luchtaanval van 2016 en stelt dat zij het verschil tussen de stammen 'guri' en 'gati' niet zou kennen - quod certe non.

Wanneer het gehoor van verzoekende partij er echter op wordt nagelezen, blijkt al snel hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan.

Wat de aanval door de Keniaanse straaljagers betreft, stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij stelde over deze gebeurtenissen spontaan het volgende: p. 13 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 13]

Verzoekende partij vertelde spontaan over de gevechten in El Adde in 2016.

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij durft te beweren dat verzoekende partij hier "niet de enige kennis" over zou hebben! Verwerende partij stelt dat deze aanval in EL Geduud zou hebben plaatsgevonden en baseert zich hiervoor op een internetartikel. Verzoekende partij is formeel: deze luchtaanval vond niet in haar eigen dorp plaats maar wel in El Adde.

Eerstens moet worden opgemerkt dat men op basis van 1 artikel - overigens een niet geverifieerd internetartikel - niet kan besluiten dat de aanval in El Geduud plaatsvond en niet in El Adde zoals verzoekende partij aangaf.

Verzoekende partij brengt 2 verschillende artikelen bij waarin zeer duidelijk staat dat de luchtaanvallen die door de Keniaanse troepen gelanceerd werden in EL ADDE plaatsvonden. (stukken 4 en 5)

Verwerende partij heeft zich blindgestaard op het ene artikel dat zij gevonden heeft, verifieerd haar bronnen zelfs niet en trekt de verklaringen van verzoekende partij - en meerdere andere asielzoekers die exact hetzelfde verklaren als verzoekende partij - in twijfel. Dit is bijzonder onzorgvuldig en toont en gebrek aan degelijk onderzoek aan.

Verwerende partij lijkt alles in het werk te stellen om te kunnen besluiten dat verzoekende partij niet uit El Geduud aanwezig zou zijn - quod certe non.

Verzoekende partij gaf weldegelijk bijzonder gedetailleerd aan wat er voorgevallen was. Verwerende partij neemt 1 artikel bij de hand, neemt het voor waar aan en verwacht dat verzoekende partij alles letterlijk kan navertellen. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij heeft meermaals aangegeven dat zij een herder was, dat zij niet in El Adde kwam en dat zij onmogelijk op de hoogte kan zijn van de specifieke details van de aanvallen die in El Adde plaatsvonden.

Wanneer het gehoor verder wordt nagekeken, lijkt al snel dat zij bijzonder veel informatie kon geven over haar eigen leefomgeving. Zo vertelde zij over de gemotoriseerde bron waar zij water kon halen voor de dieren, wie het water verkoopt, enz: p. 14 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 14]

Zij vertelde welke weg zij volgde met de dieren om tot El Adde te geraken : p. 12 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 12]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 12]

Zij vertelde over het leven in El Geduud en wie er de verantwoordelijken waren : p. 15 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 15]

Al deze informatie wordt niet betwist door verwerende partij. Verwerende partij focust zich enkel op de luchtaanval van 2016 - waarover verzoekende partij weldegelijk uitgebreid vertelde, zoals hierboven blijkt - en legt de rest van de kennis van verzoekende partij simpelweg naast zich neer. Dit is niet ernstig!

II.1.5. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij het verschil niet te kennen tussen 'guri' en 'gati' en niet op de hoogte te zijn van bepaalde clanconflicten:

[citaat bestreden beslissing]

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst tot België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorggevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken. en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verzoekende partij haar eigen clan en enkele clanconflicten perfect weergegeven (p. 17 CGVS). Wanneer verwerende partij vroeg naar de verdeling van de clans binnen de Marehan, heeft verzoekende partij de verschillende subclans opgesomd. Op geen enkel ogenblik werden naar concreet vragen gesteld om deze te onderverdelen in de 'guri' en 'galti'. Verwerende partij verwacht dat verzoekende partij dit spontaan begrijpt, maar dat is niet zo evident.

Toen verzoekende partij geconfronteerd werd met het feit dat verwerende partij geen geloof hechtte aan haar herkomst uit El Geduud en dat zij dat ondermeer verweet aan haar kennis over de verdeling binnen Marehan, antwoordde verzoekende partij spontaan het volgende: p. 25 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 25]

Dat verzoekende partij dat pas vermeldde na de pauze, doet geen afbreuk aan haar kennis. Indien verwerende partij op deze manier gaat beginnen redeneren en de kennis van verzoekende partij in twijfel trekken, wordt het voor verzoekende partij onmogelijk om verwerende partij te overtuigen van haar herkomst. Waarom werd haar (al dan niet voor de pauze) gevraagd of zij ooit gehoord had van 'el guri' of 'el galti'? Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. De kennis van verzoekende partij is - gezien haar profiel van vrouw en herder - bijzonder uitgebreid. Verzoekende partij leefde onder Al Shabab en trachtte te overleven. Zij was niet betrokken bij de clanconflicten en kan niet verwacht worden van elk conflict op de hoogte te zijn.

Ook in het administratief dossier kon verzoekende partij geen enkele bron terugvinden waarin verwezen wordt naar "Guri" en "Galti". Er wordt naar clanconflicten verwezen, doch nergens wordt aldaar het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" gemaakt.

Het is de verzoekende partij aldus een raadsel op welke bron de verwerende partij zich baseert voor haar beweringen en nog meer voor de pertinentie van het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" bij het benoemen van clanconflicten. In het administratief dossier is hier immers niets over terug te vinden.

Verwerende partij legt gewoonweg de volledige kennis van verzoekende partij naast zich neer en focust zich alweer op details en verwacht een encyclopedische kennis van verzoekende partij. Dit is niet ernstig!

II.1.6. Verwerende partij verwijt verzoekende partij tenslotte tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd:

[citaat bestreden beslissing]

Dit is de enige tegenstrijdigheid die verwerende partij verzoekende partij verwijt. Echter, er is helemaal geen sprake van een tegenstrijdigheid. Verzoekende partij is 2 keer gehuwd geweest. Haar eerste huwelijk vond plaats in El Adde, haar tweede in El Geduud. Bij de DVZ gaat alles bijzonder snel en is een kleine misverstand - zoals in casu - bijzonder snel gemaakt. Verwerende partij is zich hier heel goed van bewust, maar zoekt spijkers op laag water om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken aan het verzoekschrift:

- een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3);
- artikel “*Kenyan planes bombard El-Adde town following Al-Shabaab attack on AU base, residents*” van 15 januari 2016 (stuk 4);
- artikel “*Somalia: KDF launches air strikes against Al Shabaab in response to El-Adde attack*” van Shabelle Media Network van 15 januari 2016 (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 19 februari 2018 voegt verzoekster getuigenissen toe van mevrouw A.M.F. en O.H.S. en kopieën van hun verblijfstitels in België (stuk 6).

2.2. De Raad onderzoekt verzoeksters verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en volhardt dat zij wel een toereikende sociopolitieke – en clankennis bezit over haar regio van herkomst.

Dat verzoekster niet op de hoogte zou zijn van het feit dat haar dorp Elguduud in januari 2016 gebombardeerd werd door Keniaanse straaljagers, ondergraaft haar verklaringen over haar herkomst. Verzoekster herhaalt haar verklaringen dat deze luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde en niet in haar dorp, waarbij zij de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 2) ontkent en in twijfel trekt. Verzoekster slaagt er echter niet in om aan te tonen dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct of onbetrouwbaar zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De loutere vaststelling dat er in dezelfde periode luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde, zoals blijkt uit de door verzoekster neergelegde persartikels (verzoekschrift, stukken 4 en 5), volstaat niet om de landeninformatie met betrekking tot luchtaanvallen in Elguduud tegen te spreken of te weerleggen. Dat verzoekster niet op de hoogte kon zijn van alle details over de luchtaanvallen in El Adde omdat zij een herder was en daar niet kwam kan dan ook geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zou verklaren dat zij zich geen gevecht in haar dorp Elguduud herinnert, noch dat Al Shabaab voor 2016 de macht niet had in haar dorp (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15 en 25) terwijl uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat er in 2013 een gevecht plaatsvond tussen Al Shabaab enerzijds en het Somalische leger en Keniaanse troepen anderzijds dat gericht was op de basis van Al Shabaab in Elguduud (Landeninformatie, stuk 13, nr. 1). Verzoekster betwist deze vaststellingen niet in het verzoekschrift.

Verzoekster kan verder niet worden bijgetreden dat haar clankennis voldoende is, gezien zij zich in wezen beperkt tot het louter vragen om enig relativiseringsvermogen bij de beoordeling van haar verklaringen hieromtrent. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat haar kennis niet overeenstemt met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 4). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische verzoeker om internationale bescherming een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clan en de clans, clanallianties en clanconflicten van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Professor Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster ‘guri’ en ‘galti’ niet kan aanduiden als onderverdelingen van de clan Marehan, noch op de hoogte is van clanconflicten tussen beide groepen in haar dorp en regio van herkomst. De Raad merkt hierbij op dat verzoeksters moeder en echtgenoot tot de Marehan-clan behoren (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 5 en 6). Dat haar niet concreet naar de termen ‘guri’ en ‘galti’ gevraagd werd kan geen verschoning bieden voor verzoeksters onwetendheid, daar uit het CGVS-gehoorverslag blijkt dat zij extensief werd ondervraagd over onderverdelingen en clanconflicten binnen de Marehan-clan (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 7-8), zodat het niet aannemelijk is dat verzoekster deze niet spontaan kan toelichten en duiden in overeenstemming met de landeninformatie die zich in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 13, nr. 4). Dat verzoekster na de pauze spontaan het onderscheid tussen ‘guri’ en ‘galti’ aanhaalt wanneer zij geconfronteerd wordt met haar gebrekkige kennis over de onderverdelingen van de Marehan-clan, duidt enkel op het ingestudeerde karakter van haar verklaringen, gezien het niet aannemelijk is dat zij dit eerder niet spontaan zou vermeld hebben. Het ingestudeerde karakter blijkt te meer daar verzoekster wel op de hoogte is van clanconflicten in de districten El Waq en Garsaal *“11 of 12 jaar geleden”* en in Beled Hawo, Buur Dhuubo en Garbaarey *“18 of 19 jaar geleden”* (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 18-19). Dit geldt temeer daar blijkt dat zij niet op de hoogte is dat er in de districten Beled Hawo en El Waq sinds 2011 clanconflicten plaatsvinden tussen de Marehan-clans. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met de clans in haar regio van herkomst en de clanconflicten die er zich afspelen, dit terwijl clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven en bovendien levensnoodzakelijk is tijdens gevechten of conflicten. Haar gebrek aan clankennis tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar vermeende regio van herkomst dan ook op fundamentele wijze aan. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens relaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters relaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat ieder verzoek om internationale bescherming op individuele merites beoordeeld wordt.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat verzoekster algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat zij bij aanvang van de procedure aangaf dat zij gehuwd was met haar eerste echtgenoot in Elguduud (DVZ-verklaring, stuk 15, p. 6), terwijl zij tijdens het CGVS-interview vermeldde dat zij huwde in El Adde (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 11). Verzoekster voert louter aan dat haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken een misverstand betreffen, doch de Raad wijst erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op te werpen. De Raad merkt op dat verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar werden voorgelezen in het Somalisch en dat zij deze voor akkoord ondertekend heeft zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord verklaart heeft met de inhoud ervan. Verzoekster had bij aanvang van het CGVS-interview bovendien de mogelijkheid om correcties aan te brengen op dit interview, doch zij gaf geen opmerkingen over deze verklaringen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 3). Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoekster opgeworpen vermeende misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor deze tegenstrijdigheid.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Elguduud, in het district El Adde in de provincie Gedo. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoekster neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Omtrent het medisch attest werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat: *“U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde slagen te hebben gekregen en dat u verbrand werd door Al Shabaab. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.”*

De door verzoekster neergelegde getuigenissen kunnen op zich niet volstaan als een bewijs van verzoeksters feitelijke herkomst, temeer daar de getuigenissen geen officieel noch objectief karakter hebben, gezien zij ten behoeve van verzoekster werden opgesteld en aldus een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen. Een document, om bewijswaarde te hebben, dient coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Elguduud, in het district El Adde, in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 2, 25).

Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit haar voorgehouden regio, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP